„ Kedves kétszínűség”
Költői ábránd volt, mit eddig érzék
Költői ábránd és nem szerelem
Adj vissza lyanyt, adj vissza enmagamnak,
Adj a világnak vissza engemet.
KÖLTŐI ÁBRÁND VOLT, MIT EDDIG ÉRZÉK KÖLTŐI ÁBRÁND VOLT, MIT EDDIG ÉRZÉK

„KEDVES KÉTSZINŰSÉG” „KEDVES KÉTSZINŰSÉG”
Szatmár, 1846.október 7-21.
Álmodtam szépet, gyönyörűt...
Álmodtam szépet, gyönyörűt...
Álmodtam szépet, gyönyörűt...
Mondád többször, hogy nem szeretsz
De nem hivém, nem hihetem,
Ne mond, ne mond már! Mondtam, ha
Nem mondod is, elhiszem én.
S midön tudom, hogy szíveden
Fölírva nincs az én nevem
Maradjak-e, elmenjek-e?
Marasztasz...és miért?...talán
Mulatni vágysz lelkem baján,
melyet te hoztál rája, te!
ÁLMODTAM SZÉPET, GYÖNYÖRŰT ÁLMODTAM SZÉPET, GYÖNYÖRŰT

KEDVES KÉTSZÍNŰSÉG KEDVES KÉTSZÍNŰSÉG KEDVES KÉTSZÍNŰSÉG KEDVES KÉTSZ
Nem csoda, ha újra élek,
Mert hisz újra láttam őt!
Visszaszállt belém a lélek,
Eszmélek, mint azelőtt.
VISSZASZÁLLT BELÉM A LÉLEK VISSZASZÁLLT BELÉM A LÉLEK VISSZASZÁ